

אהבה

נתבונן קצת בדרכי החינוך. מה הן הדרכים הנכונות שיש
ללכת בהן כאשר אנו באים לחנך את ילדינו.

אחד הביולוגים הגדולים מצא דבר נפלא. הוא השווה את
מצבם של בעלי-חיים שונים ביום הלידה שלהם, לילד ביום
הלידה שלו. התברר שהילד, מצד המבנה והתיפקוד שלו,
היה צריך עוד שנת-עיבור כדי להגיע למצבם של בעלי-
החיים. זאת אומרת שההריון של תשעה חודשים הוא בדיוק
החצי ממה שצריך כדי שהתינוק יהיה יצור שלם. כידוע כל
בעל-חיים כשהוא נולד, הוא הרבה יותר עצמאי מאשר
תינוק אנושי. חתלתול בן ששה שבועות, כבר מקפץ. הסיח בן
הסוס הולך תוך שעות, וכן כל בעלי החיים מתחילים להיות
פעילים סמוך מאד ללידתם. רק אחרי שנה מגיע התינוק
למצב התפתחות שבעל חיים מצוי מגיע אליו תוך זמן קצר.
טוען הביולוג שיש כאן כוונה ביצירת אדם. שנת הגידול
הראשונה היא החלק השני של ההריון, ותפקידה להיות
"רחם סוציאלי", כהגדרתו של הביולוג. הרחם התרחב,
העובר נמצא כבר בחיק המשפחה, ב"חלק השני של ההריון"
הוא צריך לקשור יחסים עם אבא, עם אמא, עם האחים
והאחיות, מפני שזו היא התעודה והתכלית של האדם,
לחיות בתוך חברה. לא כמו בעלי-החיים החיים לעצמם.

המסקנה העולה מכך היא שהתינוק צריך להימצא בתוך
ה"עריסה" של הבית. בלשון אחרת: חוס. פעם גידלו את ילדי
הקיבוצים בבתי תינוקות. שם טיפלו בהם. האמהות באו
במשך היום, בגיל הצעיר – להניק אותם, ואחר-כך טיפלו
בהם, והם ישנו בבית התינוקות. במשך הזמן הקיבוצים שינו
את השיטה, וכיום התינוקות נמצאים אצל הוריהם. מדוע בא
השינוי? מפני שהם ראו שהתפתחותו של הילד אינה טובה.

ילד זקוק לחוס של הבית, וחוס פירושו אהבה. הרבה אהבה.
ילד גדל דווקא מתוך אהבה.

ענישה

כאן המקום לגעת בנושא שכל כך מרבים לשאול עליו: הענשת ילדים. יש מין דעה נפוצה בעולם, שעיקר החינוך נעשה על ידי ענישה. לצערי נפוצה דעה זו גם אצל מורים. מנהל אחד של חדר, הוציא ספר נחמד על חינוך, אבל קרא לספר: "מתי להעניש ילד". שאלתי אותו לשם מה צריך היה לתת שם כזה לספר שלו, הרי הוא כותב שם הרבה יותר ברחבות. למה צריך המבט להיות מתי להעניש? עונש צריך להיות האמצעי האחרון בחינוך. המבט איננו צריך להיות מתי להעניש.

בנושא הענישה בא לידי ביטוי רצון השליטה של ההורים. אדם מרגיש כי כאשר יש בידו להעניש – יש לו שליטה. כך גם "רבי" בכיתה שלו. פעם הזדמן אצלנו אדם, שהציע את עצמו לתפקיד משגיח בישיבה הקטנה. אחת השאלות ששאל אותי היתה לגבי הסמכויות שיהיו לו. האם תהיה לו סמכות לזרוק בחור מהישיבה? זו היתה השאלה הראשונה שלו. ראיתי שמשגיח ומחנך לא יצמח ממנו. אם כזה הוא המבט הראשון שלו, מתי מותר לו לזרוק, אם הסמכות שלו לזרוק אדם היא זו שנותנת לו את ההרגשה שהוא בראש, אזי אינו יכול להיות משגיח בישיבה. אינו יכול להיות מחנך. גישה זו מופרכת מלכתחילה.

כך גם אצל ההורים. אם כל המבט הוא מתי להעניש – זו גישה מעוותת, המשמיטה את הבסיס מכל חינוך בריא.

והרי "חושך שבטו שונא בנו"? צריך להרביץ לבן!

בפסוק אנחנו מוצאים "וארעה את צאן ההריגה לכן עניי

THOUGHTS ABOUT SELF

Positive

Negative

SECURE

- healthy boundaries
- mutual trust and support
- controlled conflict resolution

ANXIOUS

- fear of abandonment
- need for constant validation
- dependent on partner for self-worth

RELATIONSHIP ATTACHMENT STYLES

DISMISSIVE-AVOIDANT

- avoids intimacy and vulnerability
- commitment issues
- guarded and closed-off heart

FEARFUL-AVOIDANT

- fear of rejection
- hard time trusting and relying on partner
- low self-esteem

THOUGHTS ABOUT PARTNER

Positive

Negative